

Recensent: Wout Joling

Rolf Reefs: 'Slokdarmkanker. Waarom nou jij?' Brave New Books, 2014. ISBN: 9789402126884. Zie ook: <http://slokdarmkanker.webnode.nl/> (Kanker/Slokdarmkanker/ED/1)

Soort boek/stijl/ziekte: Dit boek (295 pg) beschrijft op liefdevolle wijze de persoonlijke ervaringen van Rolf, tijdens het ziekteproces van zijn levenspartner Jacques, bij wie in 2005 slokdarmkanker, wordt vastgesteld. Een emotionele periode van angst en hoop, onmacht en vertrouwen, woede en onzekerheid volgt, maar ook van onvoorwaardelijke liefde en steun. Steeds is er vraag: Waarom nou jij?

Over de schrijver: Rolf Reefs woont met zijn vriend Jacques in de buurt van Eindhoven. Hij runt eerst een internetbedrijfje en is later werkzaam in het makelaarswezen. Hij schrijft graag, onder andere gedichten. Vanaf het moment dat bij zijn vriend slokdarmkanker is vastgesteld houdt hij een dagboek bij. Dat wordt het boek 'Slokdarmkanker. Waarom jij?'

Korte beschrijving: Je denkt je leven volledig op orde te hebben. Een lieve partner, een leuk huis, fijne familie en vrienden, een goede baan, allebei gezond en samen heel gelukkig. Rolf en zijn levenspartner Jacques voelen hun wereld instorten als bij Jacques (47) in maart 2005 na aanhoudende maagklachten de diagnose slokdarmkanker valt. De enige uitweg biedt een nog experimentele, riskante en zware operatie.

Rolf beschrijft hoe hij en Jacques tot dan goed verdienend, hardwerkend, maar ook echte levensgenieters zijn. Uitbundig en onbezorgd genieten zij van de geneugten van het Bourgondische leven. Na de diagnose verandert hun leven volledig. De tweejaars-overleving is niet meer dan 5%. Na de succesvol verlopen, zes uur durende operatie, die met foto's en tekst in detail is beschreven, begint een lange periode van hoop en vrees. 'Dat steeds maar afwachten en steeds die onzekerheid werd ondertussen wel een enorme veldslag voor ons, elke keer weer. Weer een paar onzekere dagen tegemoet zien, dagen van hoop blijven koesteren en moed blijven putten aan de fragiele handvatten die ons toch steeds maar weer worden toegereikt door de mensen om ons heen.' De aandacht en steun van vrienden en familie is groot en hartverwarmend, maar er is ook bladzijden lang spanning en emotie: 'Wat een gejack de hele tijd.' Rolf brandt waxinelichtjes, speelt Aziatische relaxmuziek en besluit een dagboek bij te gaan houden. 'Ik wil alles van me afschrijven, ik móet alles van me afschrijven. Ik voel dat ik dat nodig heb anders red ik het zelf zeker niet.' Het resterende deel van het boek gaat over het langzame herstel en hoe beiden hun leven weer op de rails proberen te krijgen, met ups en downs, met hulp van vrienden, en met niet aflatende steun voor elkaar.

Wat viel op: Wat het meest opvalt is de diepe liefde tussen Rolf en Jacques. Hun relatie bestaat op het moment dat de ziekte zich openbaart al twintig jaar. Daarna verdiept de relatie zich alleen nog maar. Het is eigenlijk een aandoenlijk liefdesverhaal, waarmee het een hartverwarmend boek is geworden dat ongetwijfeld steun en moed biedt aan mensen die een zelfde proces doormaken. Alle gevoelens en gebeurtenissen zijn onverbloemd en eerlijk beschreven.

Boeiend ook is de beschrijving van de gebeurtenissen in "Café Milly's", de gezellige buurtkroeg van goede vriend Fred, waar regelmatig travestieshows plaatsvinden en homovriendelijke artiesten als Imca Marina en Anneke Grönloh optreden.

Het boek bevat een aantal mooie door Rolf zelf geschreven gedichten.

Citaten:

- P. 21: ‘We dáchten dat we het helemaal voor elkaar hadden...Na ongeveer drie geweldig mooie jaren braken er periodes bij Jacques aan dat hij zich steeds vaker niet lekker in zijn vel voelde zitten. Hij was dikwijls ontzettend moe en lusteloos en had vrijwel geen eetlust meer. Ook zijn stem viel regelmatig weg met een zeer hese toon, waardoor ik hem zelfs vaak niet meer kon verstaan als hij praatte. Op dat moment was er totaal nog geen aanleiding om ons nu al zorgen te moeten maken. De vermoedheid sloeg waarschijnlijk toe vanwege de lange en zware werkweken die we samen maakten. Soms wel eens tachtig uren per week, dat houdt zelfs een paard toch niet lang vol? Maar zolang je het wel volhoudt, ga je tóch gewoon maar door en door.’
- P. 27: ‘Werkelijk, zo intens verdrietig en snikkend had ik Jacques nog nooit gezien, dit greep me zo aan. Ook bij mij biggelden de tranen over mijn wangen terwijl we elkaar innig vasthielden en voor de zoveelste keer onze liefde aan elkaar betuigden. Zeker een kwartier hebben we in elkaars armen zitten janken om steun aan elkaar te vragen en aan elkaar te geven.’
- P. 35: ‘Terwijl ik de verlichting tevens iets dimde, zette ik het gevoelige nummer, ‘Waarom nou jij?’ van Marco Borsato in. Iedereen die nog aanwezig was, begreep heel goed wat ik met die gevoelige tekst van dit emotionele nummer precies wilde zeggen.’
- P. 64: ‘Zittend naast elkaar op bed werden de emoties ons weer de baas en met een plots opgeheven hoofd vertelde Jacques dat dit de laatste keer zou zijn geweest dat we gejankt hadden en dat het nu tijd werd om te gaan knókken. We moeten verder en ik word weer gezónd, zei Jacques. Zo oprecht en vastbesloten had ik hem nog niet gehoord. Natuurlijk gaan we knokken zei ik en natuurlijk word je weer gezond maar dat doen we dan wel samen’
- P. 122: ‘’s Middags in het ziekenhuis aangekomen feliciteren we elkaar met het feit dat we elkaar vandaag precies 20 jaar geleden hebben leren kennen. Elkaar stevig omarmend hoop ik dat we nog jarenlang van elkaar mogen genieten. Liefdevol kussen we elkaar. Op naar de 25 jaar zegt Jacques, want dan wil ik weer een cruise gaan maken. Die stille hoop heb ik ook. We houden ons beiden goed.’
- P. 287: ‘Als je nu besluit om je verdrietig te voelen, kun je dat gevoel dan oproepen? Waarschijnlijk kost je dit geen enkele moeite. Je denkt gewoon aan hoe het ooit voelde toen je verdrietig was dus waarom zou het dan met geluk anders zijn? Want ook geluk is hetzelfde als verdriet, een emotie.Geluk is dus een beslissing. Het is niet iets dat je slechts overkomt, het is iets dat je zelf creëert. De belangrijkste beslissing die je voor je eigen geluk kunt maken is de beslissing zelf.’